

بودند و برای آنها ممکن نبود در مسجد جامع رجبیه و اجتماع کنند و در باره دادن غدیر خم و انتصاب علی (ع) با امامت مسلمین شهادت بدهند زیرا اطلاعی از اجتماع مسجد رجبیه نداشتند. با ملاحظه این جهات و عظمت اجتماع مسجد رجبیه و شهادت تاریخی ۳ نفر از صحابه در قتیبه ولایت علی (ع) صحت جریان روز تاریخی غدیر خم بخوبی روشن می شود.

بغض و کینه شامل انحراف از حقیقت است!

گاهی آتش کینه و دشمنی چنان در دل انسان شعله ور می شود که انسان بکلی از اظهار حق جلو گیری می کند. مهر سکوت بر لب می زند و از زهدات بحق خودداری می نماید و بالاتر اینکه گاهی عمل ناشایست خود را نیز با دلایل واقعی و غیر وارد موجه جلوس می دهد.

انس بن مالک با اینکه روز غدیر خم حضور داشت و کلمات پیامبر را راجع با انتصاب علی (ع) بولایت شخصاً شنیده بود در جامع رجبیه حاضر بود و سخنان علی (ع) را که طلب شهادت بر این جریان بود شنید ولیکن دم نزد و از جای خود نکامی نشورد و با کمال شجاعت ۱۱ سر خود را پائین انداخت!

جای تمجیب اینجا است. هنگامیکه علی (ع) از وی سؤال کرد: ای انس تو که روز غدیر خم شاهد جریان آن روز بودی و با دشمنان خود مرا روی دست پیامبر اسلام دیدی و حتی بعد از پایان سخنان پیغمبر اکرم (ص) با من بیعت کردی؛ چرا اکنون خاموش نشسته ای؟ و دم فرو بسته ای؟! مثل اینکه چنین جریانی اصلاً واقع نشده است.

انس در جواب آنحضرت گفت: یا امیر المؤمنین من پیر شده ام و در آن پیری جریان روز غدیر را بکلی فراموش کرده ام و با وجود این تسلیان و قراموشی؛ چگونه شهادت بدهم؟! حضرت فرمود: اگر در گفته خود دروغگو باشی، خداوند شمارا بمرضی مبتلا کند که تا آخر عمر شمارا آزار دهد (۱).

(۱) جریان انس بن مالک را نه تنها مورخین شیعه در کتابهای خود نوشته اند بلکه از بزرگان مورخین اهل تسنن نیز مثل: ابن قتیبه دینوری، در کتاب خود معارف ص ۱۹۴ و احمد بن حنبل در کتاب خود دستبند، ج اول ص ۱۱۹ چنین نقل می کنند: «..... هه سیبی که در جامع رجبیه حضور داشتند برای شهادت بلند شدند مگر سه نفر که دعای علی علیه السلام در باره هر سه نفر بمرحله اجابت رسید از جمله آنها انس بن مالک بود.